

rorā illo: et nullū est opemētū pēdi-
tioni. Qui recendit aquilonē sup̄ vā-
nū: et appēdit terrā sup̄ nichilū. Qui
ligat aquas in nubibus suis: ut nō
erumpant pariter deorsum. Qui tētet
vultum solis: et expandit sup̄ illud
nebulam suā. Tenuitū circūdedit a-
quas: usq; dum finiant lux et tenebre.
Solūne reli cōtemisere: et pāvent ad
mutū eius. In fortitudine illius repen-
te maria cōgregata sunt: et prudētia
eius prussit sup̄bum. Spiritus ei⁹ or-
navit celos: et obstericāte manu eius
ēductus est coluber toruosus. Ecce hec
ex parte dida sunt viarum eius. Et
cum vix parvam stillam tenueris e-
ius audieris: q̄s poterit conitū mā-
gnitudinis illius intueri? **xxii**
Addidit q̄ iob assumēs parabo-
lam suā et dixit. Vivit deus qui
abstulit iudiciū meū et omnipotens q̄
ad amaritudinē adduxit animā me-
am: quia donec superest alitus in me
et spiritus dei in naribz meis non lo-
quētur labia mea iniquitatē: nec lin-
gua mea meditabit mendaciū. Abster-
ga me ut iustos esse vos iudicē. Donec
deficiā nō recedā ab innocentia mea.
Iustificatiōe meā quā cepi tenere nō
deseram. Neq; enī reprehendit me cor
meū: in omni vita mea. Sicut impius
inimicus meus: et adversarius meus
quali iniqu⁹. Que est enī spes ypocrite
si auare rapiat: et non liberet deus a-
nimā ei⁹? Nūquid d⁹ audiet clamō-
rem eius cū venerit sup̄ eū angustia?
Aut poterit in omnipotēte delectari: et
inuocare deū omni tempore? Dorebo
vos p̄ manū dei que omnipotēis ha-
beat: nec abscondam. Ecce omnes vos
nostis: et quid sine causa vana loqui-
mini? Hec est pars hominis impij

apud deū: et hereditas violentorum
quā ab omnipotēte suscipient. Si mul-
tiplicati fuerint filij eius i gladio erit:
et nepotes eius nō saturabūtur pane.
Qui reliqui fuerint ex eo sepelientur in
interitū: et vidue illi⁹ nō plorabūt. Si
cōportauerit quasi terra argentū et si-
cut lutū preparauerit vestimenta: pre-
parabit quidē sed in ist⁹ vestietur illis:
et argentū innotens diuidet. Edifica-
uit sicut cinea domū suā: et sicut custos
fecit umbraculū. Diues cū dormierit
nichil fecit auferre: aperiet oculos suos
et nichil inueniet. Apprehendit eū q̄
aqua inopia: et node opprimit eū tem-
pestas. Toller eū vtr⁹? vrens et auferet:
et velut turbo rapit eū de loco suo. Et
miser sup̄ eū: et nō parcer de manu ei⁹
fugies fugiet. Stringer sup̄ eū man⁹
suā: et sibilabit sup̄ illū intus locū ei⁹.
Habere argentū venas: **xxiii**
suas p̄cipia: et auro locus est
in quo constat. Ferrū de terra tollitur:
et lapis solutus calore in ea vritur.
Tempus posuit tenebris: et uniuersos
fitem ipse cōsiderat. Lapidem quoq;
caliginis et umbram mortis diuidit
correns a p̄lo peregrināre: eos quos
oblitus est pes egēdis hominis: et in-
uios. Terra de qua oriebatur panis:
in loco suo igni subiecta est locus sa-
phiri lapides eius: et glebe illi⁹ aurum.
Sementā ignorauit auis: nec inuitus
est oculos vulturis. Nō calcauerūt cā
filij inistor: nec p̄cāsiuit per eā leua.
Ad salicē extendit manū suā: subdūt
a radicibz mōtes. In petris riuos re-
dit et vntē p̄cōsū vidit ocs ei⁹. Pro-
fundā q̄ fluuius secutus est: et absco-
dita produxit in lucē. Sapientia vbi
inuenitur: et quis est locus intelli-
genti⁹? Nescit homo precū eius: nec

inuenit in terra suauiter viuētū. A-
bissus dicit nō est i me: et mare loquē-
tur nō est meū. Non dabitur aurum
obrizum pro ea: nec appendet argen-
tum in cōmuratione eius. Nō cōfere-
tindis indie coloribz: nec lapidi sar-
donico p̄cōsissimo vel saphiro. Nō
adequabit ei aur⁹ vel vitū: nec cōmu-
tabitur vasa p̄ ea auri recessa et emu-
nētia: nō cōmemorabūtur cōmpēra-
tione eius. Trahit autē sapientia de oc-
cultis. Non adequabit ei topazion de
ethiopia: nec cōdure mūdissime cōm-
ponetur. Vnde ergo sapientia venit:
et quis est loc⁹ intelligenti⁹? Abscon-
dita est ab oculis omnium viuētium: vo-
lucres q̄ celi lacer. Perditi⁹ et mors di-
xerūt: auribz nostris audiuim⁹ famā
eius. Deus intelligit viā eius: et ipse
nouit locū illius. Ipse enī fines mūn-
di inuenit: et omnia que sub celo sunt
respiciat. Qui fecit ventis pondus: et a-
quas appendit mēsurā. Quādo pone-
bat pluuijs legem: et viā p̄cellis sonā-
tibus: tūc vidit illā et enarrauit: et pre-
parauit et inuestigauit et dixit hōmi-
ni. Ecce timor dñi ipa est sapientia: et
recedere a malo intelligentia. **xxiv**
Addidit quoq; iob assumēs pa-
rabolā suā et dixit. Quis michi
tribuat ut sim iuxta mēles pristinos:
secundū dies quibz deus custodiebat
me? Quādo splendebat lucerna eius
sup̄ caput meū: et ad lumē ei⁹ ambu-
labā in tenebris. Sicut fui in diebus
adolescentie mee: quādo deus secreto
erat in tabernaculo meo. Quādo erat
omnipotēs meū: et in circuitu meo pue-
ri mei. Quādo lauabā pedes meos bu-
tiro: et petra fundebat michi riuos o-
lei. Quādo procebebā ad portā ciuita-
tis: et in platea parabant carchedram

michi. Videbant me iuuetes et abscō-
debantur: et senes stabant assurgeren-
tes. Principes cessabant loqui: et di-
gitum sup̄ponebant ori suo. Vocem
suam cohibebant duces: et lingua ei⁹
orū gutturi suo adheret. Auris au-
diens beatificabat me: et ocs videns
testimoniū reddebat michi: eo q̄ libe-
rallēm pauperē vociferantē: et pupillū
cui nō esset adiutor. Benedictio p̄ritu-
ri sup̄ me veniebat: et cor vidue cōso-
latus sum. Iusticia indutus sum: et ve-
stui me sicut vestimento et diademate
iuditio meo. Vitis sui ceto: et pres dau-
do. Pater eram pauperum: et causam
quā nesciebā diligentissime inuestiga-
bam. Conterebam molas iniqui: et de
dentibz illius auferēbā p̄dā m. Dice-
bamq; in nidulo meo moriar: et sicut
palma multiplicabo dies. Radix mea
aperta est sicut aquas: et ros morabit⁹
in messione mea. Gloria mea semper
innotabitur: et arcus meus in manu
mea instaurabitur. Qui me audiebāt
repetebāt sententiā: et intenti tacebāt
ad consiliū meū. Verbis meis addere
nichil audebant: et sup̄ illos stillabat
eloquiū meū. Repetebāt me sicut plu-
uiam: et os suū aperiebant quasi ad
ymbrem serotinū. Si quando ridebā
ad eos nō credant: et lux vultus mei
non cadebat in terrā. Si voluissē ire
ad eos sedebam primus. Cūq; sede-
ram quali rē circūstāte exercitu: etiam
tamen merentū consolator. **xxv**
Nunc autē deridet me iuniores q̄:
quorū non dignabar p̄ces po-
nere cū canibz gregis mei. Quorū vir-
tus manū michi erat pro nichilo: et
vita ipa putabantur indigni. Egēta-
te et fame steriles: qui rodebant in soli-
tudine squalē: calamitate et miseria.